Český svaz chovatelů

KLUB CHOVATELŮ NĚMECKÝCH VÝSTAVNÍCH HOLUBŮ

ČSCH • KLUB CHOVATELŮ NVH • 1955

NĚMECKÝCH VÝSTAVNÍCH HOLUBŮ

ZPRAVODAJ

Číslo 3 **2018**

KLUBOVÝ ZPRAVODAJ
Ročník 15, č. 3/2018 22. 10. 2018

Obsah

S. Petržílka: Zemřel Oldřich Suchomel 3

J. Studýnka: Smuteční řeč předsedy klubu 3

S. Petržílka: Krátce o přehlídkách výletků 4

J. Studýnka: Úvodní slovo předsedy 6

J. Ungrád: Pokladník referuje 11

J. Studýnka: Z klubové korespondence 11

ÚOK CHH: Žádost se zamítá 13

J. Studýnka: Boj se zákeřným virem 14

S. Petržílka: Skřivánčí, skřivánčí kapratý a stříbřitý 14

Pro své členy vydává Český svaz chovatelů, z. s.,
Klub chovatelů německých výstavních holubů
Redaktor: Slavibor Petržílka
Mánesova 1721, 440 01 Louny
(tel. 605 29 55 66, e-mail: petrzilkaji@seznam.cz)
Sazba: Slavibor Petržílka. Příprava pro tisk: F. Toman, M. Vidner
Tisk: Tisk Pětka, s. r. o.
Husova 1631, 252 63 Roztoky u Prahy

Zemřel Oldřich Suchomel

Ve věku 84 let 5. října 2018 zemřel Oldřich Suchomel z Újezdu u Brna (narozen byl 6. září 1934), jedna z nejvýraznějších postav v celé historii našeho klubu a celého československého holubářství. Vynikající chovatel, posuzovatel, svazový funkcionář a především charakterní člověk a náš kamarád.

Poslední rozloučení se zvěčnělým se konalo v pátek 12. října 2018 v újezdském chrámu Páně sv. Petra a Pavla. Kromě rodinných příslušníků a blízkých příbuzných se s Oldřichem Suchomelem přišla rozloučit i řada jeho známých, bývalých spolupracovníků, ale i chovatelů, nejen členů našeho klubu. Přítomni za ÚOK chovatelů holubů zde byli její předseda Petr Gajda a předseda sboru posuzovatelů Jiří Holaň. Pražské ústředí našeho svazu zde zastupoval generální sekretář ČSCH David Rameš a jako jediný z „české části“ klubové členské základny jsem se se svým dlouholetým přítelem, mentorem a protektorem přišel rozloučit i já.

Smuteční řeč, kterou zveřejňujeme níže, přednesl i předseda našeho klubu Jiří Studýnka. Obsáhlejší vzpomínka na Oldřicha Suchomela by měla být zveřejněna v letošním prosincovém (12.) čísle časopisu Chovatel.

Slavibor Petržílka

Smuteční řeč předsedy klubu

Vážená rodino, drazí pozůstalí, smuteční hosté!

Dovolte mně, abych se jménem výboru Klubu chovatelů německých výstavních holubů, jménem všech členů tohoto klubu a nakonec i jménem svým rozloučil s naším členem a kamarádem. Oldřich byl guru chovu českých německých výstavních holubů a především holubářskou legendou; pocházel z Újezdu u Brna-Rychmanova, do holubářského nebe odešel ve svých 84 letech. Většina z nás Oldřicha znala jako slušného člověka, vynikajícího holubáře a chovatele německých výstavních holubů a moravských pštrosů.

Za více jak 55 roků působení v našem klubu získal řadu vynikajících ocenění, mnohokráte se stal mistrem klubu a v něm měl nespočet dobrých přátel a především kamarádů. V pohnuté době v roce 1990, na V. sjezdu ČSCH ve Zlíně, jako člen ÚV ČSCH druhý sjezdový den jednání řídil a svým osobitým, tvrdým a nekompromisním postojem jemu daným zachránil ČSCH před útoky jednotlivých chovatelských skupin s úmyslem jednotný svaz roztříštit.

Během svého velmi dlouhého chovatelského života zastával mnoho funkcí. Byl členem ÚV ČSCH v Praze, vykonával funkci předsedy posuzovatelského sboru při ÚOK chovatelů holubů a především byl vynikající posuzovatel holubů se širokým a odborným přehledem o holubech všech plemen chovaných na území Československa. Posuzoval na místních, okresních, krajských, národních, celostátních a mezinárodních výstavách, mezi které patřily významné soutěžní výstavy holubů ze socialistických států Intertau a v novodobé historii i výstavy evropské. V roce 2012 se mu za jeho celoživotní práci v českém posuzovatelském sboru a práci pro české holubářství dostalo ocenění Čestný člen posuzovatelského sboru.

V období let 1990 – 1996 zastával funkci předsedy klubu chovatelů německých výstavních holubů s celostátní působností, kterého od roku 1961 byl řádným členem. Jeho odborně vedené debaty o „šaubech“ měly vysokou chovatelskou úroveň a byl i vyhledávanou osobou pro vedení diskusí o holubech všeobecně. Jeho po letech již okřídlený slogan používaný při

školení posuzovatelů zněl: „Při posuzování holubů na výstavách jakéhokoliv typu, při procházení kolem zaklecovaných holubů, vás ti nejkvalitnější musí oslovit a především zastavit!“ Z úst přítele Oldřicha Suchomela to mělo obrovskou váhu a nám, všem chovatelům holubů, se to vrylo do paměti.

V roce 2014, při prvomájové klubové výroční členské schůzi, mu byl udělen titul „Česný člen klubu chovatelů německých výstavních holubů“ a v minulém roce koncem měsíce května, při slavnostním zasedání ÚV ČSCH konaném při příležitosti 60. výročí založení jednotného chovatelského svazu, v historických prostorách Senátu Parlamentu ČR z rukou předsedy senátu Milana Štěcha a zástupců ÚVV ČSCH obdržel pamětní medaili udělovanou za celoživotní zásluhy o jubilující svaz.

Přítel Oldřich Suchomel po dobu svého působení v chovatelství všechny svěřené funkce vykonával velice svědomitě, fundovaně a se zodpovědností jemu danou. Takové holubářské osobnosti se rodí jen jednou za desítky let.

Vážení pozůstalí, vážení přítomní, nemůže být nic smutnějšího jak loučení s tak ušlechtilým, vzácným člověkem a kamarádem, jakým přítel Oldřich Suchomel určitě byl. Jménem svým i jménem všech holubářů z celé České republiky příteli Oldřichu Suchomelovi ještě jednou za všechno, co pro klub chovatelů německých výstavních holubů a celé české holubářství vykonal, děkuji. Odešel člověk, jehož život byl naplněn prací, láskou k manželce, oběma synům a svým bližním, kteří mu v jeho ušlechtilém konání byli velkou oporou. Přítel Oldřich Suchomel ve vší úctě byl jednoznačně lidský, byl to nejen holubářský gentleman…

Čest jeho památce!

Jiří Studýnka

Krátce o přehlídkách výletků

V tradiční čas a na tradičních místech proběhly letošní přehlídky výletků našich holubů. První se konala v Novém Měst na Moravě (15. září) a druhá pak ve Velvarech (22. září). Účast na nich (jak vystavovatelů, tak holubů) byla srovnatelná s minulými léty. V Novém Městě na Moravě 28 vystavovatelů předvedlo 201 holuba, ve Velvarech 11 vystavovatelů (v katalogu uvedený P. Jabůrek přihlášené holuby nedodal) 99 holubů. Obě přehlídky obeslali přátelé Burián, Hora, Krs, Lacina, Rychlý, Studýnka a Vidner. Obě výsledkové listiny zveřejňujeme níže.

Pokud dojde k hodnocení účasti na současných přehlídkách výletků (nejen letošních, ale i několika těch předchozích), tak do diskuse o tom přispěji několika fakty, které mnohého člena a funkcionáře našeho klubu asi překvapí. Zcela náhodou, při pátrání v mém archivu po zcela jiné věci, jsem narazil na prakticky stejné statistiky, které děláme dnes, přičemž ta dnešní účast na nich je v poměru větší, než např. byla v 70. a 80. létech min. století, která lze v novodobém českém (a slovenském) holubářství pokládat za léta hojnosti.

Tak například na přehlídce výletků, která se konala v Brně 9. září 1979, 42 chovatelé vystavili 117 holubů; o měsíc později – 6. října 1979 v Praze-Braníku, bylo k vidění 88 holubů (16 vystavovatelů – tehdejší česká klubová pobočka měla 25 členů).

V tomtéž roce se speciálka konala 1. a 2. prosince v Brně-Černovicích a vystaveno na ní bylo 385 holubů (rok předtím 227 holubů) od 49 vystavovatelů (v roce 1978 vystavovali 34 chovatelé). V roce 1979 se poprvé uskutečnila soutěž o titul Mistr klubu. Soutěžilo se s 10 holuby bez rozdílu barvy a kresby. Ovšem do ní se přihlásilo jen šest soutěžících. Vítězem se stal Miloš Čech (948 bodů), následovali Jan Šťastný (942) a Josef Večeřa (937).

Následující rok, 9. října 1980, se přehlídka výletků konala v Brně-Chrlicích; přítomno jí bylo 27 členů klubu a zhlédnout bylo možno 135 holubů. V roce 1981 (17. a 18. října) přehlídku výletků v Postoloprtech pořádala tehdy existující lounská pobočka klubu a 10 jejích členů na ní vystavilo 60 holubů.

Slavibor Petržílka

Výsledkové listiny klubových přehlídek výletků – ročník 2018

Nové Město na Moravě, 15. září 2018

Plemenný ráz	Počet holubů	1. místo	2. místo	3. místo
Modrý pruhový a bezpruhý	**20**	Hora	Obrtlík	Rychlý
Tmavý	**6**	Třešňák	Krs	Krs
Modrý, červeně a žlutě kapratý	**9**	Potůček	Potůček	Potůček
Černý	**8**	Lacina	Lacina	Jabůrek
Červený (dominantní)	**14**	Lacina	Studýnka	Grof
Žlutý (dominantní)	**18**	Grof	Oravec	Třešňák
Červený a žlutý „recesivní“	**11**	Pazderka	Oravec	Pazderka
Skřivánčí, skřivánčí kapratý, stříbřitý	**8**	Hedvíček	Potůček	Potůček
Červenopruhý	**16**	Jabůrek	Studýnka	Rychlý
Žlutopruhý	**17**	Rychlý	Ungrád	Studýnka
Bílý	**25**	Oravec	Oravec	Čachotský
Strak	**24**	Střešňák	Třešňák	Burián
Bělouš	**9**	Smola	Smola	Jabůrek
Černý tygr	**8**	Pitaš	Pitaš	Mádlo
Žlutý a červený tygr, stříkaný	**8**	Oravec	Oravec	Toman

Celkové pořadí

1. místo	2. místo	3. místo
Oravec bílý	**Hora modrý pruhový**	**Rychlý žlutopruhý**

Za správnost: ***František Toman***

Velvary, 22. září 2018

Plemenný ráz	1. místo	2. místo	3. místo
Modrý pruhový	Hora	Hora	Hora
Modrý bezpruhý	Janda	Janda	Janda
Stříbřitý	Janda	Janda	Janda
Červenopruhý	Krs	Rychlý	Studýnka
Žlutopruhý	Hora	Rychlý	Bayer
Černý	Lacina	Lacina	Žák
Červený + červeně kapratý	Lacina	Lacina	Studýnka
Žlutý	Studýnka	Vidner	Rychlý
Tmavý	Bayer	Bayer	Bayer
Černý tygr, dun	Lacina	Janda	Janda
Bílý	Burián	Janda	Cupák
Strak	Janda	Burián	Cupák
Modrý tmavě kapratý	Krs	Krs	Krs

Celkové pořadí

1. místo	2. místo	3. místo
Bayer tmavý	**Hora žlutopruhý**	**Lacina černý**

Za správnost***: Miroslav Vidner***

Úvodní slovo předsedy na přehlídkách výletků

Přátelé, dovolte mně, abych vás jménem svým i jménem organizátorů na dnešní přehlídce výletků přivítal. Na úvod mám smutnou zprávu. S určitým zpožděním vám s lítostí musím oznámit, že 15. července letošního roku zemřel nejstarší člen našeho klubu **Josef Juračka** z Osik u Tišnova. Přátelé, já jsem u př. Juračky na návštěvě byl asi čtyřikrát a dokonce jsem mu i přivezl čestná uznání a blahopřání; jeho paní mě pohostila a přítomna byla našemu povídání. Kontakt na mě měla, takže nechápu, proč mne o smrti svého manžela neinformovala. Ozvala se až poté, co od Mirka Vidnera dostala poslední číslo našeho klubového zpravodaje. Pravda je, že paní už je také v letech; Josef Juračka by v únoru 2019 měl 90 roků a v našem klubu byl rovných 60 let, resp. od roku 1958. Mrzí mě to, neproběhla kondolence, nenapsali jsme nekrolog, ale i takové věci se stávají, a proto mně dovolte, abychom památku Josefa Juračky alespoň nyní uctili minutou ticha… Děkuji vám!

Přátelé, jak se neustále opakuji a připomínám, scházíme se 3x, maximálně 4x v roce, a proto každé naše setkání nesmíme odbýt, ale naší povinností je stále něco řešit. Jsou věci, o kterých se musím zmínit. Tyto věci jsou součástí života našeho klubu a sem určitě patří.

Pokud odebíráte svazový časopis Chovatel, tak jste si mohli všimnout rozdílu mezi mnou podaným inzerátem na přehlídky výletků v č. 8/2018, kdy inzerát byl chybně zařazen a navíc byl redakcí upraven. Otázka je, zdali k takovémuto zásahu do objednaného textu je redaktorka Silvie Veselá oprávněná. Na její argumentaci jsem nepřistoupil a obrátil jsem se na „vyšší instanci“. I když inzerát v č. 9 opět vyšel v rubrice *Oznámení* a ne *Výstavy,* tentokrát už byl vytištěn v původní verzi. Osobně se k obsahu inzerátu můžete vyjádřit a buď mi dát za pravdu, nebo ho prohlásit za jakýsi alibismus k veřejně známému problému, který v současné době hýbe naším holubářstvím. Ohlasy k v Chovateli vyšlém inzerátu byly nejen z našeho klubu (což mě osobně překvapilo a zároveň i potěšilo, že mnoha lidem a klubům situace v českém holubářství není lhostejná). Převážně se jednalo o pozitivní reakce. Já jsem si je prozatím nechal jen pro sebe jako osobní argument k mé případné nutné obhajobě!

Inzerát k přehlídkám výletků jsem podal i do iFauny a jeho návštěvnost byla více jak 650 prohlížitelů, což stojí za pozornost. Svědčí to o zájmu lidí si inzerát alespoň přečíst, i když byl několikrát topován, ale to nic nemění na zájmu. Přátelé, o jakém zájmu vůbec hovořím. Na menší chovatelské akce chodí jen hrstka lidí a jiné to není ani na celostátních výstavách. S dobou někdy před 25 roky to nesnese srovnání. Slavibor Petržílka, který tehdy byl generálním sekretářem ČSCH, to může potvrdit. Obrovský zájem veřejnosti o drobnochovatelství, tehdejší brněnské národní výstavy jsou toho důkazem, resp. svědectvím!

Mohu potvrdit, že takováto situace dnes není jen v Českém svazu chovatelů, ale i u „pejskařů“. Klub chovatelů německých krátkosrstých ohařů, v němž můj syn zastává funkci předsedy jeho jihomoravské pobočky a je místopředsedou celostátního (pražského) klubu, ve dnech 14. – 16. září pořádal Memoriál Františka Vojtěcha a nebýt rodinných příslušníků vůdců psů, kteří se na memoriál kvalifikovali z celé republiky, a organizátorů soutěže, tak účast na nedělním podvečerním vyhodnocení byla velmi slabá (ne více než 100 lidí).Ve svém závěrečném slově to výstižně okomentoval předseda pořádajícího klubu Josef Novák z Kolína. Ten řekl, že lidé dnes jsou velmi pohodlní a zajímají se pouze o věci movité, ze kterých mají hmotný prospěch. Já mu dávám za pravdu – dnes lidé ctí jiné hodnoty, život berou z jiné stránky, pro ně na prvním místě jsou peníze a úspěch v osobní kariéře. To byla slova o střední generaci. Mládež má úplně jiné priority, ta před chovem čehokoliv živého dává přednost sociálním sítím. Výjimky sice jsou, ale těch je poskrovnu.

Přátelé, chovná sezóna pro každého nebyla úspěšná, jak si představoval. Nejvíce škod nadělalo tropické období, ale hlavně pak vysoké teploty v nočních hodinách. Říci se dá, že to byla pro na vejcích a malých holoubátkách sedící páry úplná pohroma. Před líhnutím neorosená vejce nedala holoubátkům šanci se z nich dostat. Teplota v budníku 29 ^{o}C a pod holubicí o 15 st. vyšší (ideál je 37,5), nízká (29 – 30 %) či skoro žádná relativní vlhkost vzduchu (ideál je cca 75 %). Holoubata ráno jen živořila, bez síly, takže se nakrmit ani nedala. Rodiče kolem zobáku měli usazenou zaschlou holubí kaši a další přes vole chrlili ven. Ve voliérách instalovaná koupadla svůj účel plnila jen přes den. Já jsem i v nočních hodinách chodil a nadzvedával holubice a rozprašovačem jsem rosil vejce i holoubata. Všechno jsem sice nezachránil, ale alespoň jsem nabyl pocitu a dojmu, že jsem pro věc udělal maximum.

Německý výstavní holub je velice prošlechtěné plemeno, takže mu někdy chybí tzv. podmiňovací reflex. Sám holub nebo samotná holubice mnohdy nepoznají, kdy mají nad vejci a mladými jen stát, kdy na nich sedět a naopak. Došlo i k úmrtí převážně holubic. A to pro nás byl další šok. Proč, z jakého důvodu se tak stalo, co jsme zanedbali? Tuto otázku jsem

konzultoval s MVDr. Miloslavem Struhárem, i když jsem majitelem jeho publikace Holuby a ich zdravie I. i II. Řekl mně – dejte uhynulého holuba na rozbor. Cena na veterině v Brně je 1.000,- Kč a tak holub skončil v zapařeném hnojišti a červi se o něho do dvou dnů postarali. Protože se jednalo o ojedinělý případ (šlo o dvě holubice), tak jsem to řešil tímto způsobem.

Jeho názor na můj dotaz se týká výskytu streptokokové a stafylokokové infekce nakažením od volně žijícího ptactva. Jak chcete zamezit přístupu infekce nákazou od volně žijícího ptactva? Jak chcete zamezit přístupu zalétlých holubů, hrdliček a vrabců? Větší vzdáleností oddělit hrabavou a vodní drůbež od prostoru voliér? Prevence je prováděna, včetně dennodenní desinfekce napáječek a koupadel, dbáno je na čistotu podávaného krmiva, pravidelně čištěno je chovné zařízení, dbáno je na suché a vzdušné klima v holubnících. Přátelé, každý týden jsem proti cirkoviru prováděl ochranu celého chovatelského zařízení včetně voliér, budníků, hnízd, kurníku a skladu krmiv Virkonem S. Volně létající poštovní holubi mně zalétávají na nedaleké družstevní polní hnojiště s kalužemi kyselé, bakteriální močůvky plné bičíkovců, kterou zde pijí a „zdraví jsou jak řípa“, žádný výskyt trichomoniázy.

Další problém je v přepeřování letošních odchovů. Vysoké teploty nenutily holuby do přepeřování jít. To tedy probíhalo jen pozvolna a pohnulo se to až po mírném snížení denních a hlavně nočních teplot na přelomu srpna a září. Proto větší část odchovů dosud není, zejména na hlavě a krku, přepeřená. Týká se to i „vyhození“ ručních letek – mám na mysli první dubnová a květnová holoubata. Jak je vám známo, letošní chovnou sezónu jsem ze zdravotních důvodů zahájil až v polovině března.

Než předám slovo řídícím schůzí, tak vás seznámím s aktuální a velmi důležitou informací z ÚVV ČSCH v Praze. Jedná se novou směrnici ke zveřejňování a ochraně osobních údajů a dále vás seznámím s propozicemi 63. speciální výstavy německých výstavních holubů v Holicích.

Nová směrnice

Ústřední výkonný výbor Českého svazu chovatelů na svém zasedání konaném 24.května 2018 přijal svazovou ***Směrnici na ochranu osobních údajů***, která je zveřejněna na jeho webu. Přátelé, co je dnes velice aktuální a dotýká se nás všech, našeho klubu, a co přináší změny v ochraně soukromí občanů v celé EU jednotně (a platí od 25. 5. 2018), je tzv. ochrana osobních údajů GDPR (anglicky: General Data Protection Regulation). Jedná se o nařízení EU 2016/679 a je třeba připomenout, že podle ní zveřejňovat osobní údaje člověka bez jeho souhlasu nejde. Máme-li počítačově zpracovanou evidenci členů klubu, jako že máme, tak nikdo jiný by k ní, kromě pověřené osoby, neměl mít přístup. Papírově vedené údaje se musí pečlivě uschovat a vaše data na klubovém webu a v katalogu výstav můžeme zveřejnit pouze s vaším souhlasem. Prostě, musíme být opatrní, ale na druhé straně se bát nemusíme – GDPR konec světa nepředznamenává! Nějaké zkušenosti s tím již má jednatel našeho klubu Miroslav Vidner, ale i já, takže po několika osobních telefonátech jsme se spolu dohodli, jak v této věci postupovat. ÚVV ČSCH pro tento účel má zpracované formuláře, které je možno si stáhnout ze svazového webu, a ty je nutno použít. Vyplněním zmiňovaného formuláře na speciálku přihlášení vystavovatelé potvrdí, že se zveřejněním svých osobních údajů ve výstavním katalogu, na diplomech a ve výsledkových listinách souhlasí. Dále že souhlasí se zveřejněním svých fotografií pořizovaných v souvislosti s dokumentací příslušných výstav.

Ovšem to není vše – týká se to i zveřejňování blahopřání k různým jubileím našich členů v klubové zpravodaji či svazovém časopisu Chovatel i jinde. Vím, že není podstatné mít u

blahopřání i fotografii, ale společensky to je slušnost a určitá forma kultury. Mnoha klubům už z důvodu nepodání vyplněného výše uvedeného formuláře zveřejnění blahopřání bylo odepřeno. Zmiňuji to zde proto, abyste měli alespoň povědomí o tom, co dalšího nám slavný Brusel připravil.

K nadcházející 63. speciální výstavě

Uskuteční se opět v Holicích v Čechách, a to ve dnech 30. 11. a 1. 12. 2018. Vlastní výstavě bude v pátek 30. 11. předcházet posuzování vystavených holubů, ta pro veřejnost bude otevřena v sobotu 1. prosince. Místo konání: Chovatelské středisko ZO ČSCH, Puškinova 1018, Holice v Čechách (u nádraží ČD).

Uzávěrka přihlášek je stanovena na 14. listopad 2018 a přijímá je Ing. Miroslav Vidner, Slunná 252, 252 62 Horoměřice u Prahy (tel. 739.504 016, e-mail: vidnerm@seznam.cz). Později přihlášení holubi – budou zařazeni do dodatku ke katalogu a posouzeni budou bez nároku na případné čestné či jiné ceny.

Vyplnění přihlášky věnujte maximální pozornost, hlavně zařazení holubů do soutěží a rozdělení holubů a holubic, stáří a barevných rázů (viz KZ č. 1/2009, str. 19). Přihláška je od členské schůze v roce 2014 upravena o možnost zařadit šestého holuba do soutěže. Do soutěží SV a S5 vystavovatel může přihlásit pouze jednu kolekci v každém barevném či kresebném rázu. Z šestičlenných kolekcí do soutěží bude započítáno pět nejlépe hodnocených holubů. Soutěž SCH (speciální chov) probíhá v každém sudém roce, což letošní rok je! Oba významné memoriály – Františka Dvořáka (bílí holubi) a MVDr. Ladislava Svatoše (strakové) jsou součástí vyhodnocení soutěží.

V přihlášce do jednoho řádku vždy pište jen jednoho holuba. Špatně zařazení holubi nebudou do soutěží započítáváni. Výstavní výbor upozorňuje na možnost omezení počtu přihlášení holubů z důvodu kapacity výstavní haly. Holuby dodejte osobně tak, aby na výstavišti byli ve čtvrtek 29.listopadu do 18.00 hodin, nejpozději však v pátek 30. listopadu do 7.45 hodin. **Opakuji – do 7.45 hodin, raději dříve!** I když pořadatel výstavy nepožaduje doložit veterinární osvědčení, tak vystavovatel v přihlášce musí svým podpisem potvrdit, že jeho holubi byli v průběhu 14 dnů až 6 měsíců před výstavou vakcinováni proti Newcastelské chorobě.

Prodej holubů bude možné uskutečnit pouze v součinnosti s příslušným garantem a výlučně přes výstavní pokladnu. K prodejní ceně uvedené v katalogu výstavy bude v případě prodeje holuba připočítána 10% přirážka; ta připadne výstavní pokladně a zaplatí ji kupující. Obdobně bude realizován i dodatečný prodej holubů (neinzerovaný v katalogu). Na základě pokladně předloženého, a **garantem podepsaného**, oceňovacího lístku bude po zaplacení holub kupujícímu ihned vydán**.** Peněžní obnos za prodané holuby bude vyplácen bezprostředně po skončení výstavy nebo na vyzvání pokladníka v sobotu 1. 12. mezi 12. a 13. hodinou.

Výstavní poplatky - klecné 30,- Kč/holuba a katalog 40,- Kč vystavovatel uhradí u pokladny v průběhu výstavy. Taktéž během výstavy klubovému pokladníku Josefu Ungrádovi uhraďte členský příspěvek na rok 2019 (300,- Kč).

Výstavní výbor ručí za řádné ustájení, krmení a napájení holubů během výstavy. Holuby podezřelé z nemoci po upozornění musí vystavovatel z prostor výstavy neprodleně odstranit!

Pro veřejnost bude výstava otevřena v sobotu 1. 12. od 8 do 13 hodin. Trh holubů v přilehlých prostorách bude probíhat v sobotu 1. 12. od 8 hodin.

Výstaviště pro vystavovatele bude otevřeno již ve čtvrtek 29. 11. od 14 do 18 hodin, posuzování holubů proběhne v pátek 30. 11. bez přístupu veřejnosti a poté jeho výsledky a výsledky soutěží budou zaneseny do konečné verze výstavního katalogu.

Proti výsledkům posouzení bude možno se po složení stokorunové kauce odvolat (vratná bude pouze v případě, bude-li protestu vyhověno). Odvolací komisi, v jejímž čele bude vedoucí posuzovatel, jmenuje výbor klubu.

V sobotu 1. 12. je na programu členská schůze klubu, při níž mj. dojde k slavnostnímu vyhlášení výsledků výstavy a předání cen a titulů. Vystavení holubi budou vystavovatelům vydáni až po skončení členské schůze, **opakuji – až po skončení schůze!** Výjimka z tohoto ustanovení bude možná jen v krajních případech.

Občerstvení v areálu výstaviště zajišťuje ZO ČSCH Holice.

Noclehy si každý ze zájemců musí zajistit sám; nabídka každoročně je značně omezená, a to jen na následující podniky.

U Skrblíka - č. tel. 466.681 466, e-mail skrblíkova.restaurace@seznam.cz;

Staroholická - č. tel. 466.920 455, 603.540 273, e-mail podpopra@prima-web.cz;

Jozífová – tel. č. 603.397 356 (ubytovna, poslední roky dlouhodobě obsazená);

Zlatá Koruna – tel. č. 466. 920 134, e-mail ppekac@seznam.cz;

Další informace:

Přátelé, všechny vás žádám, pokud máte písemný příspěvek do klubového zpravodaje č. 3/201, tak ho S. Petržílkovi včas předejte, aby na zpravodaji mohl začít pracovat, a ten pak vám mohl být do konce října zaslán. Vloženy do něj samostatně budou jak propozice výstavy, tak výstavní přihláška.

Přátelé, na závěr mi dovolte, abych jménem našeho klubu poděkoval Dušanu Čachotskému za úspěšnou reprezentaci na 3. celostátní výstavě výletků holubů, která proběhla minulý víkend na výstavišti Flora Olomouc. Jeho šest holubů bílých a červených straků mu tam, posoudil A. Veselý, a to s tímto výsledkem – 3x 94 a 3x 93 body.

Přátelé, to ode mne je vše. I když někteří z vás mohou namítnout, že má úvodní řeč nemusela být tak obsáhlá, tak já na to odpovím. Musela! Je to součást života a činnosti našeho klubu. Nemůžeme si dovolit odbýt každé naše shledání, což není více jak třikrát do roka, jenom pozdravem a kyselým úsměvem. Hlavně vás žádám, abyste se zamysleli nad momentálním dění v našem chovatelství, potažmo holubářství, a to s dopady na náš klub. Přátelé, za poslední roky do holubářského nebe odešlo mnoho našich přátel a vynikajících holubářů. Jejich počet se každoročně zvyšuje a není kým je nahradit. Proto v potaz beru článek redaktora klubového zpravodaje Slavibora Petržílky ve zpravodaji č. 2/2018 nazvaný *Snad nejsem sám, kdo si vzpomněl.* Přátelé, Sláva pravdu má v tom, že na některé kamarády, členy klubu, by se zapomínat nemělo. Byli součástí našeho klubu, podíleli se na jeho činnosti, rozvoji i na jeho samotném každodenní vnitřním životě. Proto bych chtěl Slavibora už nyní touto cestou požádat o písemnou vzpomínku (nejen v KZ, ale i v Chovateli) na v dubnu 2009 zemřelého Františka Dvořáka. Příští rok tomu tedy už bude celých 10 let.

Přátelé, nemažme si med kolem úst, že vše je OK, situace je vážná a mnoho lidí na vyšších postech ve Svazu jde jinou cestou, než my, obyčejní členové ČSCH. Svaz má v úmyslu opět zvednout členské příspěvky, zatím nevím, jestli to je pravda, ale už se o tom šeptá. Po dopisu, podepsaném J. Holaněm a především velmi mladým (32 let) novým předsedou ÚOK Petrem Gajdou, nedávno zaslaným klubu chovatelů českých staváků, tento klub bije na poplach.

Jedná se dopis, který může napsat jen ten, kterému se nejedná o chovatelství pro radost. A jak v médiích v současné době zmiňuje Janek Ledecký, cituji: „Co nesnáším, je arogance bafuňářů-šašků, kteří ovládají nějaký resort, aniž by mu rozuměli, což, bohužel, v současné populistické době dominuje.“ Konec citace. Bral bych, kdyby tomu tak v příštích dnech nebylo a my mohli za předsedou posuzovatelského sboru a předsedou ÚOK pevně stát. Až budu mít úplnou informaci o obsahu dopisu, tak vám včas podám zprávu.

Zdravím všechny omluvené i notoricky neomluvené absentéry – těm jsme za omluvu jejich nepřítomnosti opět ani nestáli. Nepřítomným vážně nemocným členům přeji brzké uzdravení, vám přítomným přeji, aby se vám zde líbilo a odnesli jste si odtud co nejvíce hezkých holubářských zážitků. A těším se na viděnou při naší 63. holické speciálce.

Jiří Studýnka

Pokladník referuje

Při přehlídce výletků v Nové Městě na Moravě i ve Velvarech byla podána zpráva o aktuálním stavu klubových financí.

K 1. 5. 2018 to bylo 19.548,- Kč, následoval příjem 2.500,- Kč za členské příspěvky a výdaje 5.110,- Kč za poháry (př. Toman), 3.600,- Kč KZ č. 2/2018 (př. Vidner), 750,-Kč za diplomy (Újezd u Brna) a 150,- Kč za v Chovateli zveřejněné blahopřání př. Tomanovi.

K 14. 9. 2018 se v klubové pokladně nachází 12.438,- Kč.

Josef Ungrád

Z klubové korespondence

Přátelé, usnesením členské schůze při speciální prosincové výstavě byl předsedovi klubu J. Studýnkovi uloženo požádat ÚOK chovatelů holubů o dotaci na klubovou činnost. Redaktor klubového zpravodaje a zároveň delegát našeho klubu na letošní ústřední konferenci holubářské sekce, která se konala 27. 5. v pardubickém hotelu Trim, Slavibor Petržílka, nás v posledním čísle zpravodaje (č. 2/2018) seznámil s čerpáním rozpočtu ÚOK chovatelů holubů v roce 2017 a jeho schváleným návrhem na rok 2019. Z plánovaných 415 tisíc Kč v roce 2017 bylo vyčerpáno pouhých 226 tisíc. Nebudeme bádat nad tím, zdali rozpočet byl úmyslně nadhodnocen a nebo se řada plánovaných akcí neuskutečnila a když, tak z jakého důvodu.

Prvořadým zájmem ÚOK by mělo být, aby všechny chovatelské kluby řádně fungovaly, a proto také v rámci svých možností by na jejich činnost měla finančně přispívat. Samofinancování klubů dnes je jen těžko realizovatelné, i když členské příspěvky do mnohého z nich jsou vyšší, než příspěvky svazové. Nové vedení holubářské sekce, resp. její ÚOK, by si měla uvědomit, že členská základna klubů stárne; více jak 2/3 jejích členů jsou důchodci a ti ze své penze podporují a finančně zabezpečují živoření klubů. Za poslední roky v našem klubu ke snížení členské základny dochází zejména v důsledku nemocí a úmrtí členů. Na druhé straně mám, přátelé, velké obavy z toho, že někteří důchodci nám vzkáží, že s klubovou činností končí, protože si nemohou dovolit zatěžovat rodinný rozpočet výdaji za cestování a účast na klubových aktivitách včetně aktivit výstavních. Přátelé, nechci být pesimista, věřím tomu, že penzisté mezi členy našeho klubu mu zůstanou věrni, ale pokud se rozhodnou jinak, jejich rozhodnutí musíme respektovat.

Vrátím se k dotaci. Přátelé, sponzoring se nám dlouhodobě nedaří zajistit a tak by nám každá koruna od ÚOK přišla vhod. Odpověď na moji žádost o finanční příspěvek byla negativní s tím, že si musíme počkat do doby, kdy náš klub bude mít nějaké „kulaté“ nebo alespoň “půlkulaté“ výročí. Podle mého názoru je odpověď na moji žádost hodna politování, navíc o to

politováníhodnější, že je podepsaná anonymně a chybí na ní i svazové razítko (odpověď zveřejňujeme níže).

Zamítání žádostí o finanční příspěvek na činnost chovatelských klubů je od ÚOK velice nezodpovědné. Zdá se, že vůbec ji nezajímá budoucnost klubů a až kluby z nedostatku financí, úbytku členů a nezájmu o holubaření začnou zanikat, tak bude pozdě. Co se pak dál bude dít s českým holubářství, to ji vůbec nezajímá. Cožpak ÚOK neví, že ona tu je pro nás a ne my pro ní?

Tak to vždy fungovalo a fungovat musí, jiné cesty v ČSCH není. Pokud tomu tak nebude, za vším uděláme tlustou čáru a holuby na dvorku si ponecháme jen pro své potěšení a vyšší forma holubaření postupně zanikne. Ve svém finančním rozpočtu by ÚOK na prvním místě měla mít určitou podporu chovatelských klubů a vedle toho pak náklady na různé aktivy, školení, vzdělávání a zbytek pak na cestovní účty svých funkcionářů. A jak někteří funkcionáři si své „cesťáky“ účtují je např. známo z evropské výstavy v Lipsku v roce 2012! Lidské soudnosti v těchto věcech zřejmě nikdy není dost…

Když mně 13. 9. 2018 od ÚOK chovatelů holubů e-mailem přišla zamítavá odpověď na naši žádost o finanční příspěvek, tak jsem si klubovým pokladníkem Josefem Ungrádem nechal předložit zprávu o stavu pokladny k 1. 5. t. r. (zveřejněna je v samostatné verzi výše). K ní lze podotknout, že po zaplacení členských příspěvků na rok 2019 (z rozhodující části jsou vždy placeny při speciální výstavě na rok dopředu), které činí asi 22 tisíc Kč, by k 31. 12. 2018 v pokladně mělo být přibližně 29 tisíc Kč. Přátelé, a to nám zatím funguje klubový počítač a tiskárna, takže na jejich provoz dnes jsou jen minimální náklady. Zásluhu na tom především mají ti, kteří s touto technikou pracují a starají se o ni.

Přátelé, několikrát jsem podal návrh na uspořádání speciální výstavy ve vlastní režii. Opakuji se, znamenalo by to pronajmout si výstavní prostory i výstavní fundus. Výstava by musela být dvoudenní a pro veřejnost zpřístupněny prostory pro trh holubů již v den posuzování. Dát tomu perfektní osvětu a očekávat dav návštěvníků tak, jak tomu je při pořádání významných okresních a oblastních výstav. Zajištěno by muselo být kvalitní občerstvení, tombola, doprovodný program. Získáni by museli být sponzoři, ev. inzerenti v katalogu výstavy. Hledat by bylo nutno movité podnikatele se vztahem k holubům; přátelé, i takoví lidé jsou, ale jen je vytipovat a oslovit je!

Přátelé, ptám se – kdo a jaký mančaft dobrovolníků by to zajišťoval, když na speciálku nejsme schopni zajistit garanty a pomocné síly. Vždyť již několik speciálek po sobě jsou to ti stejní lidé – Evžen Kuffa, René Latečka a Miroslav Topor. Jim pak šéfuje Josef Šrom. Mezi členy je absolutní nezájem přiložit ruku k dílu. Jejich odpověď na výzvu zapojit se do organizace výstavy je vždy stejná: „Vždyť tu nemusím být, já chci mít klid, přijel jsem za kamarády, na pokec o holubech a hlavně odpočinout si.“

Omluvou může být stáří, nemohoucnost, nemoc – jinak vše ostatní jsou jen výmluvy a jenom výmluvy! Pořád se vracíme ke stejným věcem, které nás tíží a které řešit neumíme. Mnoha členům klubu tento stav naprosto vyhovuje a jsou s ním velice spokojeni, protože jich se to netýká, veškeré problémy jdou kolem nich, chod klubu je zajištěn, a to i bez jejich přispění a oni jsou z obliga.

Přátelé, už jsem si několikrát řekl, že toto téma nebudu otevírat, že se k němu nebudu vracet, ale nedá mně to. To víte, že rád bych při výstavě našel prostor popovídat si o standardu, o ideálu našich holubů. Tuto oblast určenou pro klubového vzdělavatele je třeba oživit a

členům klubu je nutno dát najevo, že kvalita německých výstavních holubů našich německých přátel má stále stoupající tendenci, což dokumentují fotografie pořizované Pavlem Jandou, Petrem Jabůrkem a především Jendou Rychlým při jejich tamních návštěvách.

Přátelé, trošičku se mi to zvrtlo, odešel jsem od hlavního tématu – dotací od ÚOK chovatelů holubů. Ale takový už je život a já z pozice předsedy klubu toho na srdci mám daleko víc, jen pro to najít mezi členy klubu pochopení.

Jiří Studýnka

Žádost zamítnuta

Pod číslem jednacím 18/2018 ze dne 13. 9. 2018 jsme od ÚOK chovatelů holubů obdrželi odpověď na naši žádost o finanční příspěvek. V původní grafické úpravě ji zveřejňujeme v doslovném znění.

(bez oslovení)
Vaše žádost o poskytnutí dotace na činnost Klubu chovatelů německých výstavních holubů byla projednána na schůzi ÚOK dne 6. 9. 2018. Finanční příspěvky poskytované z rozpočtu ÚOK klubům jsou přidělovány pouze k významným výročím, což bohužel Váš klub v letošním roce nemá. Z těchto důvodů byla Vaše žádost o dotaci zamítnuta.

S pozdravem

ÚOK chovatelů holubů

Vyřizuje: Lucie Berná – tajemník ÚOK chovatelů holubů

Boj se zákeřným virem

Přátelé, po přehlídkách výletků konaných v září 2018 naše chovy napadl vir, který zabijí odchovy ve stáří do 14 měsíců. U našich holubů se objevily respirační a střevní potíže. Snad to podle odborné literatury a veterinárních doktorů je vir rodu Rotavirus. Ten se prezentuje obecnými klinickými příznaky spočívajícími ve vyhublosti, dehydrataci, inkoordinaci pohybu. Ztížené dýchání, průjmy v našich holubnících vedou k 10 až 30% úmrtnosti. Na podlaze holubníků či voliér jsme nacházeli řídký, zeleně zbarvený trus, ale i zvratky potravy. Lék na tento vir není, ale doporučeny jsou veterinární přípravky na jeho tlumení. Po mnoha telefonátech a e-mailech s členy našeho klubu i s chovateli poštovních holubů, brouzdání a vyhledávání na internetu, studování literatury MVDr. Miroslava Struhára, Vladimíra Jurajdy atd., jsem se rozhodl požádat vás, abyste v diskusi na členské schůzi při prosincové členské schůzi vystoupili a k tomuto tématu se vyjádřili. K této problematice i já zaměřím svou zprávu předsedy.

Přátelé, mám k vám jedinou prosbu – na kusu papíru mi sdělte, jaké veterinární přípravky jste holubům při tomto nakažení podávali a jak vysoká úmrtnost holubů ve vašich chovech byla. Tyto informace mi předejte před členskou schůzí, abych je mohl zařadit do klubové statistiky. Prosím, buďte zodpovědní, za což vám předem mockrát děkuji.

Od mnoha našich členů jsem kvůli tomuto zdravotnímu postižení jejich chovů slyšel tvrdá slova zloby. Někteří ještě dnes odmítají účast na přehlídkách výletků a dokonce i na speciálních výstavách. Já osobně si myslím, že emoce již částečně opadly, že změnili jste názor a pohled na události, které nám pohnuly s nervovou soustavou, vzaly spoustu času i financí.

Přátelé, položme si kontrolní, ale zásadní otázku. Nepodcenili jsme náhodou karanténu holubů po jejich návratu z přehlídek výletků? Nepustli jsme je hned mezi ostatní holuby?

Vážení přátelé, všechno zlé se v dobrém obrátí a přece nějaký Rotavirus nám do chovu německých výstavních holubů chuť vzít nemůže. A to říkají i naši slovenští přátelé Radko Labuda a Miško Mládek, kteří letos přišli o velkou část svého mladého odchovu. Takže, všechno zlé hoďme za hlavu a jeďme dál!

Jiří Studýnka

Skřivánčí, skřivánčí kapratý a stříbřitý

Často tak, jak je v nadpisu tohoto pojednání uvedeno, jsou některé plemenné rázy různých plemen holubů nazývány, naše německé výstavní holuby nevyjímaje. Většina chovatelů holubů těchto rázů si s přesným a terminologicky správným označení toho kterého rázu hlavu neláme, ale např. tvůrce výstavních katalogů to mnohdy staví do jen těžko řešitelných situací. Za důkaz toho nechť nám poslouží kategorizace plemenných rázů při letošní přehlídce výletků německých výstavních holubův Novém Městě na Moravě. Tam jednu soutěžní kategorii tvořili holubi v katalogu přehlídky označení jako skřivánčí, skřivánčí kapratí a stříbřití.

Termín „skřivánčí“ dnes v odborné holubářské terminologii patří za termín slangový. Vznik pro označení tohoto rázu mu dala určitá podobnost se zbarvením v Evropě z přírody známého ptáka skřivana polního (Alauda arvensis), jehož německý název je **die Lerche** (pozor, nezaměňovat s **die Lärche** -modřín). A odtud pak je i označení této holubí kresby, resp. jeho vzorku – die Lerchenzeichnung. Ta však, když už, přísluší pouze vzorku kapratému, nikoliv těm ostatním v šedohnědé řadě, které tak holubáři, ale i někteří posuzovatelé, také nazývají.

Česká odborná holubářská terminologie (viz Vzorníky plemen holubů, J. Havlín – S. Petržílka a kolektiv, 1993) pro toto zbarvení holubího opeření má ustálený název – šedohnědě kapratý. Šedohnědá (dun) je rozředěná forma pigmentace černé, v nižším stupni pak šedohnědě plavá a nebo také stříbřitá (obojí je správné). Stříbřitá může být bezpruhá, (šedohnědě) pruhová nebo (šedohnědě) kapratá. A pak tu jsou ještě dva stupně intenzity šedohnědého zbarvení těchto holubů, a to šedohnědě plavý (stříbřitý) tmavě kapratý a šedohnědě tmavý – obdoba tmavého v černé a červené dominantní řadě. Z logiky věci pak úplným nesmyslem je jeden vzorek v této řadě označovat termínem skřivánčí kapratý.

O této materii jsem už řečnil a psal mnohokrát. Vůbec není povinností, aby chovatelé to brali na vědomí, oni mezi sebou se vždy nějak domluví. Ale ti, kteří se v „holubářské vědě“ chtějí alespoň trochu orientovat, by to na vědomí vzít měli.

Toto exposé, jako stařec před prahem věčnosti stojící, píši z jediného důvodu. Píši ho z vděku za mé dlouholeté přátelství s Jindrou Hedvíčkem, který mi kdysi dávno důrazně upozornil na to, že když o jeho holubech nebudu psát jako o holubech skřivánčích, tak že už je nikdy vystavovat nebude. Protože jeho přátelství až do své nejdelší smrti nechci pozbýt, tak tedy o jeho holubech **před ním** vždy budu mluvit jako o holubech skřivánčích. Ale za „bukem“, řečeno s Galileo Galileim, o nich stejně budu mluvit a psát jako o holubech šedohnědě kapratých nebo šedohnědě tmavě kapratých či dokonce šedohnědě tmavých.

Jindro – až na věky!

Slavibor Petržílka

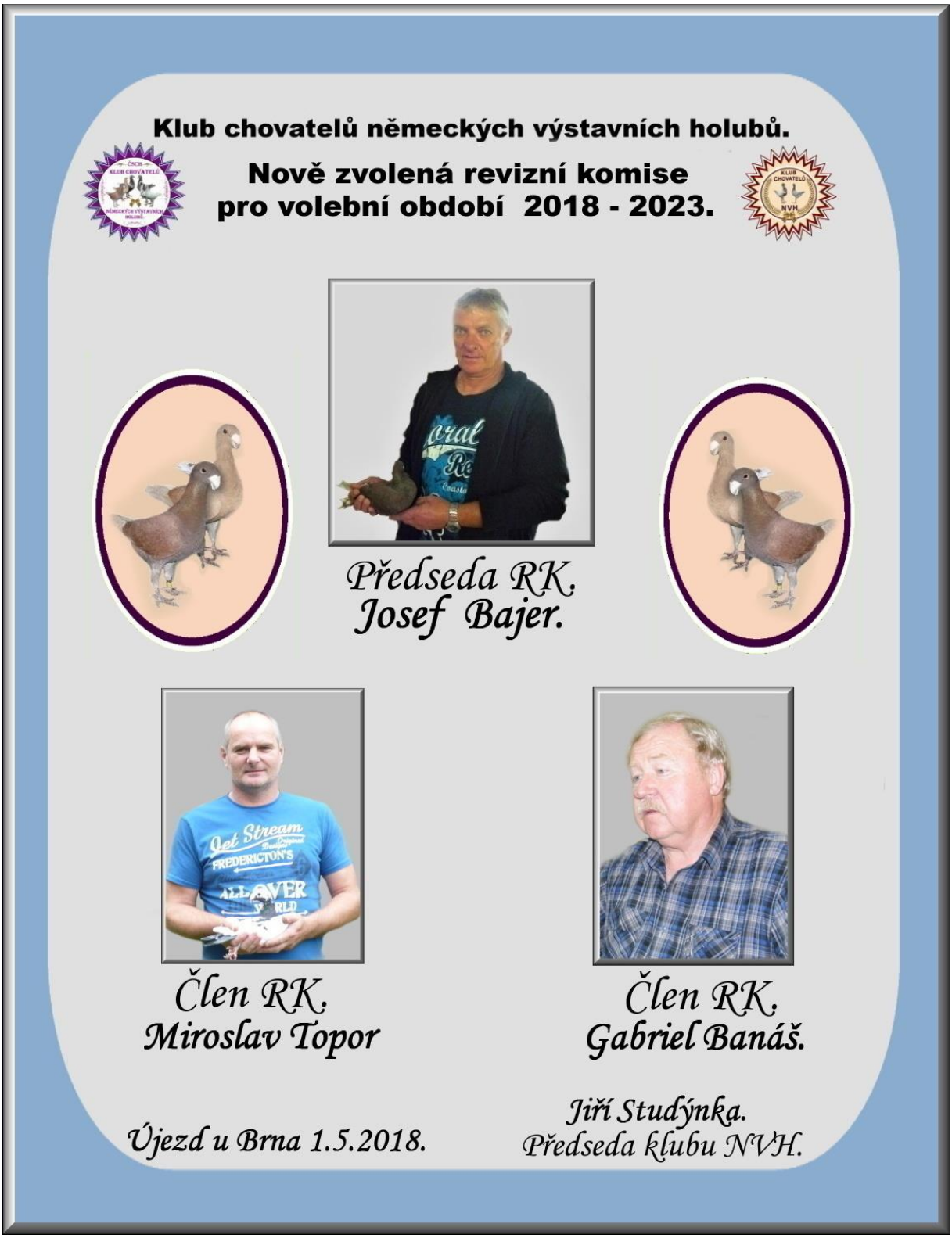

Foto a koláž Milan Žalčík

Foto a koláž Milan Žalčík